

ת"פ 42970/01/16 - מדינת ישראל נגד נצראת אסגודום

בית משפט השלום בראשון לציון

17 אפריל 2016

ת"פ 42970-01-16 מדינת ישראל נ' אסגודום(עציר)

ת"פ 42981-01-16

לפני כבוד השופטת שירלי דקל נוח
המאשימה מדינת ישראל

נגד הנאשמת
נצראת אסגודום

נוכחים:

באת-כוח המאשימה עו"ד דפנה קרפל

הנאשמת וב"כ עו"ד איתי שוחט

מר ימיני זנבה מתורגמן לשפה הטיגרית

[פרוטוקול הושמט]

הכרעת דין

על יסוד הודאת הנאשמת, אני מרשיעה אותה בעבירות המיוחסות לה בכתב האישום כדלקמן:

שימוש בדרכון מזויף - עבירה לפי סעיף 8 (א)(2) לחוק הדרכונים, התשי"ב-1952.

התחזות כאדם אחר במטרה להונות - עבירה לפי סעיף 411 רישא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ו, 17/04/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נוח, שופטת

[פרוטוקול הושמט]

מר דין

הנאשמת הורשעה, בהתאם להודאתה, בעבירות של שימוש בדרכון מזויף והתחזות כאדם אחר במטרה להונות.

על-פי עובדות כתב האישום, כשלושה שבועות עובר לתאריך 20.1.15 הנאשמת מסרה לאחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, \$6,000 וכן סיפקה לו תמונה פספורט שלה על מנת שיזייף עבורה דרכון ישראלי הנושא פרטים של אישה אחרת.

בתאריך 20.1.2016, הגיעה הנאשמת לנמל התעופה בן גוריון כשהיא מתכוונת לצאת מן הארץ עם הדרכון המזויף.

בא-ת-כוח המאשימה טענה כי מעשיה של הנאשמת פגעו בזכויותיהם של אזרחי מדינת ישראל וכן פגעו מבחינה דיפלומטית, והפנתה למסמך של רשות האוכלוסין וההגירה, בנוגע לשימוש בתיעוד ישראלי מזויף וההשלכות על הישראלים בחו"ל.

בא-ת-כוח המאשימה טענה כי מדיניות הענישה במקרים אלו, נעה בין הטלת מאסר על תנאי לבן 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות והפנתה לפסיקה.

בא-ת-כוח המאשימה ציינה לקולא את הודאת הנאשמת, החיסכון בזמן שיפוטי והיעדר עבר פלילי. בסיום טיעוניה לעונש, עתרה בא-ת-כוח המאשימה להטלת מאסר בפועל אף לתקופה קצרה במסגרת מתחם העונש לו עתרה, מאסר על תנאי והתחייבות להימנע מעבירה.

בא-ת-כוח הנאשמת טען כי מדובר בנאשמת צעירה, בת 27, נשואה, אם לילד בן 4, נעדרת עבר פלילי שנכנסה לארץ לפני כחמש שנים כפליטה מאריתראה. הנאשמת שוהה בארץ כחוק על-פי היתר שהייה המוארך כל שלושה חודשים ואין לה אפשרות לצאת מן הארץ, אלא לארץ המוצא שלה ומסיבה זו, ביצעה את העבירות.

בא-ת-כוח הנאשמת עתר להסתפק במאסר על תנאי לתקופה קצרה והתחייבות.

הנאשמת טענה כי היא מבינה שעשתה טעות.

לשם קביעת עונשו של נאשם, על בית-המשפט להתחשב בעיקרון המנחה בענישה, שהינו עיקרון ההלימה. כלומר, קיום יחס הולם בין חומרת העבירות בנסיבותיהן ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש שיוטל עליו.

הערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מהעבירות נשוא כתב האישום הם סמכותה של המדינה להחליט מי יבוא ומי ייצא

בשעריה, הגנה על תקינותם של מסמכים רשמיים של המדינה וסדרי מנהל תקינים.

מידת הפגיעה בערכים המוגנים בנסיבות המקרה הינה במידה בינונית, שכן, הנאשמת השתמשה בפרטיה של אחרת ועשתה שימוש בדרכון המזויף. יחד עם זאת, מעשיה לא צלחו, כך שלא היו למעשה השלכות על יחסי החוץ של מדינת ישראל.

הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות והרלוונטיות לענינו, הן שמדובר בעבירות שנעשו מתוך תכנון מוקדם. הנאשמת ביקשה לצאת מן הארץ על מנת לפגוש את משפחתה ולא הייתה לה אופציה נוכח מעמדה כפליטה לצאת כחוק. הנזק שהיה עלול להיגרם לו הנאשמת הייתה מצליחה אינו נזק משמעותי ובפועל, לא נגרם כל נזק.

בחינת מדיניות הענישה במקרים דומים מעלה כי מתחם העונש נע בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בעבודות שירות.

אני מסכימה עם טענת בא כוח הנאשמת כי יש לאבחן את הפסיקה אליה הפנתה באת-כוח המאשימה, שכן, באותם מקרים דובר בנאשמים שניסו לצאת מהארץ, בידעה שקיים צו האוסר על יציאתם מן הארץ (ת"פ (שלום רמלה) 59194-01-14 **פרקליטות מחוז מרכז נגד אטקין** (5.2.15), ות"פ (שלום ראשל"צ) 42675-08-13 **מדינת ישראל נגד קרפנקו** (11.12.14)).

ניתן למצוא גזרי דין רבים שבהם בית משפט השלום השית על הנאשמים מאסר על תנאי והתחייבות כספית בלבד ולא הוגשו ערעורים (לדוגמא ת"פ (שלום ראשל"צ) 47822-11-12 **מדינת ישראל נגד לוין** ות"פ (שלום ראשל"צ) 47830-05-12 **מדינת ישראל נגד כאוי** (11.2.14)).

נוכח כל האמור, בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו, לנסיבות הקשורות בביצוע העבירות ולמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם את העבירות בנסיבותיהן נע בין מאסר על תנאי לבין חודשיים מאסר שיכול וירוצו בעבודות שירות.

יש לשים לב לנסיבותיה האישיות יוצאות הדופן של הנאשמת שהינה כאמור אם לילד קטן, נטלה אחריות על מעשיה כבר במשטרה ובבית-המשפט, נסיבות חייה הן קשות והיא נעדרת עבר פלילי.

אוסף כי אני מניחה שהעובדה שהנאשמת שילמה \$6,000 שהלכו לאבדון גם היא היוותה עונש לא קל עבורה.

לאור כל האמור, אני גוזרת על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר על תנאי, לתקופה של שנתיים מהיום, והתנאי הוא שהנאשמת לא תעבור בתקופה זו עבירה מהעבירות בהן הורשעה.

ב. הנאשמת תחתום על התחייבות בסך של 2,000 ₪ שלא תעבור בתוך שנתיים מהיום עבירה מן העבירות בהן הורשעה. לא תחתם ההתחייבות תוך 7 ימים, תיאסר למשך 7 ימים.

ניתן צו להשמדת הדרכון.

הנאשמת תפנה למזכירות בית-המשפט לצורך חתימה על ההתחייבות.

כספים שהופקדו במסגרת מ"ת 42981-01-16 יוחזרו למפקיד, בכפוף לכל מניעה חוקית אחרת לרבות עיקולים.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז - לוד תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ו, 17/04/2016 במעמד הנוכחים.

שירלי דקל נה, שופטת

הוקלדעלידיאיליןאלון